

Alma Jakobsson
Anna Andersson

N° 1.

Den bästa vännen är Jesus.
O, det finns ingen vän lik Jesus, Ty han säger för
mig varje stund, Han vill hela hjertesår
Han vill locka varje bär, O, det finns ingen
vän lik Jesus.

N° 2. Det finns ingen vän lik Jesus, Han min bön
besvara skall, Och bevara mig från fall,
O, det finns ingen vän lik Jesus.

2.

Hvilken vän jag ha fått Jesus, Han ger frid och
tröst åt sorgad själ, Stödd emot hans starka arm,
Fruktan jag ej oväns laen, O, det finns ingen vän lik Jesus.

3.

När till Jordans flod jag hunnit, Och dess kalla
böjor mot mig slå, Ingen oro dock mig när,
Jesus vid min sida går, O, det finns ingen vän lik Jesus.

4.

Då jag ändtligt nått himlastranden, Stött de
kara som gått han fört, Skall till hans
ton så klara, Sungen ljuda under bar
Stt det finns ingen vän lik Jesus.

- 8 jag har ett hem i himlens höjd
 Och skäddu rin dit upp med fröjd
 jag skyndar hemåt på resan glad
 hem till den lifvande Guds stad
 Hem ja hem, hem ja hem: jag skyndar
 hemåt på resan glad, hem till den lifvande
 Guds stad
- 2 O strand så skön, O äng så grön, Guds lam
 lät dörru upp min bön, att i blott se
 men äfven nå, Den gyllne staden så ja så.
 Så ja så, så ja så
- 3 Och när jag där inträda får, Och lammet
 mig till mötes går, Och ängla skaran
 stammar upp, En välkomsträng, O då ja då.
 Så ja så, så ja så
- 4 Och anden buden säger kom, Och den det böier
 säger kom, Och den som töstar komma
 må, att fritt af lifets vatten få
 Kom kom kom o kom:

Saligt Saligt.

1 Saligt, saligt, att Guds folk få vara, Vittnesboud
 där om vårt hjärta bär, tack för denna kärlek
 underbara, som du skänkt oss o vår fader här:

2 Då med lust och fröjd framåt draga, med
 vår brudgum fast förnade. Herrns ande skall
 oss stads ledsaga, och vår konung bli den seg
 segrande:

3 Kristus i sin död besegrat döden allt blif
 vårt i hans uppståndelse. Han stod upp i
 själva morgonglöden, af hans lif vi gå värbing-
 nade:

4 Hårlighetens sköna höjor beädlad lysa klart
 och ger oss mod att gå. Mycken salighet vi
 sedan skärlat men långt mera finnes det
 att få.

5 Jesus är vårt enda hopp på vägen, Jesus är
 vår stilla, djupa frid, Jesus är vårt himlarnas,
 o, sägen: Amen lof och pris till evig tid:

uti tio och ställa bön.

5

Fordom höll jag fast vid honom nu han håller
fast i mig, för jag ofta flöt med strömmen, nu
han ankrat mig väl sig.

6

För jag sökte vinna helso, nu han själf min hälsa
är, fordorn önskade jag kraften, nu han själf
bor i mig här.

7

Fordom bar jag bördor tunga, nu han mig och
brudar bär, För min vilja skulle råda, nu hans
lag min vilja är.

8

För jag byggades på Jesus och jag vet att han
är min. Och jag vet han själf skall föra
mig i brudgemaket in.

N:o 6.

Brudens längtan.

1

Lätt öfver floolen, faller månens silfversken
lyst öfver jorden natten huskar ren. Bruden

vill ej sluta sitta kvar på enslig strand, knäpper
sångens luta, väntar dagens brand.

Hör: Tonerna klaga, Nattens echo svarar olem: Jesus,
min Jesus, Flerta bruden hem!

2

O, hur mitt hjärta älskar vännen höst och röst,
I fjöl och smärta, uti lif och död vill jag trogen
vara. Men jag fraktar frustarns hot, många
hemlig snara, läggs för min fot.

3

Ännu så tyst smyger fändeln kring mig, än
är grumman och dyster, stänger han min stig.
Men jag kämpar, vakar, för min konung—
världens glans gerna jag förskas, för att vara
hans.

4

Dakta går timman under sorna toners svall,
Nattliga drömmar faller tung och kall. Kom
och kruska sakta till din brud att du är
när, hennes tårar akta, dyre Hure hör!

5

Ej vill du låta henne gå i skuggors land

längre och gräta, störd af längtans bränd.

Se hon ofta höjer tårfull blick mot himmelen
frågande: hur dröjer Jesus budgämnens.

Hör: Tonerna fråga, himlens änglar svara dem,
Jesus snart kommer, himlen bruden hem.

6

Ännu i kvällen höres flodens dofsa brus inom
bland fjättern släjer månens ljus; Men på
öde stranden ängen brud nu mera satt ofvann
stjärnranden sjunger hon så glatt.

Hör: Tonerna klaga nattens eko svaras dem; Jesus
har kommit, himlat bruden hem.

N° 7.

I morgonstunden.

1

Jubla vi morgonen randas, sjungom med jub-
lande fröjd, helgade rösterna blandas, att
prisa vår Gud i höjd. Gläd dig ja gläd dig
i Jesus som fann sitt vilna lamm och som
på grönskande ängar dig föres lyfeligt främ.

2

Sjunga, lilla sparv, som har funnit hos Jesus

dett fröjlygata bo, stormar väk trösteln ha hunnit,
men störde ej hjärtats ro. Hvitta, o hvitta din
visa, din Jesus lyss därpå. Har af omni sparv-
vanns joller arader också.

3

Jubla, ty fröjd är vår storklut, sängern gör vägen
så ljus, Stillas det klagrande hjärtat medt
under stormens brus. Sjunga, ja sjunga om din
Jesus för mången vilse själ. Mins för de
harfar du samlar, hem lönar dig så väl.

4

Jubla, ty snart uppr till sion vi tåga med
sång inför Gud. Der få vi möta de själar,
vi rummo med sångens ljud. Der få vi
skåda de ögon, som troget följt oss här;
Der få vi trycka de kinder som smertans
tecken bär.

O hasta din omsorg på Herrens.

1

1

Snart randas en dag så härlig och stor, för
alla som älska Gud. Dess sol aldrig skymr
af skuggornas flor, och aldrig hörs klagans
Gud.

Kör O härliga dag som randas för mig, o härliga
mål på pilgrimsens stig. Min längtan och
hög alltmör till dig drag, du härliga Hvete
dag.

2

I ära och makt vår konung sig ter, och kallas
de sina hem. Ej afstund och stöd bli skicka
dem mer, ej synden mer plågas dem.

3

För koret vi få en krona till lön, För rikhet
konungslig glans, för tövbecktrödd stig en
boning så skön, för svärdet en segerkrans.

4

Vi veta ej dag, vi veta ej stund, när den dagen
inne är. Vi veta likväl, på samningens grund,
att snart är vår brudgum här.

5

Thi suckar du där, du längtande brud, Din
brudgum ju snart är här och kumter dig hem
vot harpornas Gud, att se honom, som han är.

N° 9. Lammets bröllop.

1

Snart skall bröllop firas i vår faders hus,
bröllopsborden deckas under palmers sus. ~~Stänk~~
hvad bruden äktas, gödola halften slaktes,
nattvard firas under harpens brus.

2

Se, hvad ståtlig anblick i de bli gemak!
Salomos tapeter ifrån golf till tak, under
palmer gröna, perleporter sköna, O hvad här-
lighet och kunglig smak.

3

Se hur borden grästra utaf klen kinstall.
Nu det nya vinet äntligt drickas skall. Skung-
ar och profeter, Hättar och proter, skönt de
stränga sina harpor all.

4

Känner du väl honom som häng borstade går?
Ögonen som lågor och som snö hans hår. De på
mantelbrämet och på diademmet, är det icke
djälfva fader vår.

5
Nej, det är ju sonen, klädd i bröllopskrud,
han som bjöd till alla barnen hem till Gud.
Si, hur glad han tjänar sina ögonstenar, fast
han valde sig en fattig brud.

6
Säg mig, om du känner brudens anletsdrag.
Under öfver andra!— det är du och— jag. Du
och jag är bruden i den hvita skuden. Kom
du säga mer en enda dag.

7
Englarna sig skylla för Guds milda barm.
Bruden, men ack bruden trädde dristigt fram.
Si nu skall hon krönas, riktigt belönas för
hvad här hon led af här och skam.

8
Nu har lammet hustru fått en äkta man,
ingen, jag nej ingen dem mer skyla han. Nu

9
i sorgen smärta skyla ossa hjärtan, som så
länge, länge sökt hvarann.

10
Hör hvad sång och jubel uti bröllopsal! Alla
håror brusa, trummor och symbol. Toner under
bara ljuda silfverklara, o, hvad sång och
spel förutan tal.

11
Men ack, menshotunga aldrig här förmår
tolka hvad som där i himlen fössiggår;
Det kan ej förklaras, men det kan arfvaras,
och på detta väntar du och jag.

12
Jag är Guds sälla barn,
Nej! Jag är Guds sälla barn,

Jag är Guds sälla barn, frästat ifrån syndens
garn. Jesus min herode god renat mig i sitt
blod.

13
Han är min bäste vän, som lämnat barmen
len, han tärnkronan bar tänk hvilken
vän jag har.

3

Lifvet han för mig gaf, frälsade mig, syndens slof,
drog mig ur dygret opp, gaf mig ett evigt hopp.

4

Och fast min tro är svag, har han till mig
behag, och han vill skänka mig starkare tro
till sig.

5

På jag ej mäktar gå, han vill mig bära där,
genom all nöd och sorg hem till min faders
borg.

6

Där bli ej rop och gråt, där vi ej skiljas åt.
Mången min vän där fann: Däröf sin
Jonatan.

7

Alla vi då hälla ut, resan är snart slut.
Snart vi med grabar i hand mötas i Guds lands

8

O, hvilken härlig lott vi som Guds barn har
fått! Kan du min kära vän längre försaka
den.

N:o 11. Halleluja! Jag har en vän.

1

Jag har en vän, som älskar mig, af kärlek han
lat offra sig, i korsets död på golgata, mitt
hjärta sjung halleluja.

Kör: Halleluja, jag har en vän, som för mig
hem till himmelen, han hela vägen med
mig går och af hans hand jag tronan får.

2

Min Jesu kärlek innerlig, är Guds på min
vandringsstig. Den skatt, som gör mig rik
och satt, och drifver sorgen från mitt hjert.

3

Min vän han är en mäktig vän, som tronas
ute himmelen, han räddar öfver alla land, på
höjden, i dal, på sjö och strand.

4

Men denne vän, så hög och stor, dock i mitt
egit hjärta bor, och fyller det med salig fröjd
att jag må sjunga glad och nöjd.

5

O, broder, stann i sängen in ty denne vän är

och så dinn. Om du ej är så from du vill, så kan
han göra dig därtill.

Hör:

Nr 12.

Nick Sikaas brunn.

Trött af vägen inviel brunnan satt vår frälsare
en dag och då där en kvinna nickas, säger han
med välbehag:

Hör. Hvem som dricker lifveto vatten, törstar ej;
törstar ej; Hvem som dricker lifveto vatten törstar
ej till mig töb.

2

Så till dem som ännu vandra genom öknens
torra land, lyder han att törsten sträcker
vid sin klara källas sand.

3

Syndare, som önskar veta om det gäller också
dig, hör hur Jesus är dig kallar; kom och släck
din törst hos mig.

4

Är vid Sikaas brunn han sitter för att geva
dig och mig af sin nådes rika flöden, när vi

härta på vår stig.

5

Nå vi och lik kvinnan skynda för att vittna om
den man, som har sagt oss våra synder och dem
och förlåta han.

Nr 13.

Daniels 84: de psalmer.

1

Still gittit vill jag sjunga, som fordom Korahs
barn, ty Herren har mig lossat ur fogelfångarnas
garn. Nu är min ande fri ifrån hans tyrani,
och obotlig, obotlig med jag vill hans sänge
bli.

2

När själ ej mera trängtar i verlden finna
ro, nej nu har svaban funnit ett altare och
bo. Det när ej stormens hot, du hörs ej något
knot, skj lyftlig är din boning o Herre Sikaot.

3

Nu får mitt hjärta jubla och kroppen
likaså, ty Herren kan denna frälsa fullkom-
ligt båda två. Ja, både kropp och själ hos

Herren må så väl, och han skall dem bevara,
att ej bli någons träl.

4

Ja, saliga de äro som bo ute ditt hus, de lofra
dig beständigt väl häspostångars brus. De gå
från kraft till kraft, som för de fromma haft
som ut det sanna vinträd fått näring lif och
saft.

5

Ja, saliga de människor, hvars hägr och längtan
stå till helighetens vägar och vandra däruppi. Si,
arlaregnet klar, med härtig grönska där, den goda
säd de sädde i trädalen klar.

6

Och alohlig Herrens vägar vägrar de sina något
godt, nej, de som vandra reottigt, hans hela ynnest
fått. Han nådigt grä dem ut, dem nåd och ära
ger, och sol och sköld vill vara, Ja tusenfaldigt
mer.

7

En dag i Herrens gårdar mig därför bättre är, bättre
är tusen år i världens och lockelserna där. Nej,
långt ifrån dess brus, i härlighet och ljus, jag helu
vakta dörren uti min faders hus.

8

Nej, intet skall mig fela, och därför sjunger jag och
~~därför sjunger jag så glad och lycklig, Sela!~~ Min
sång för hvarje dag. Men snart i snöhvitt skrud,
som hamnets härn brud, jag skall dig bättre
lofa, min hemning och min Gud.

N:o 14.

Fäfänglighet.

1

Man ströcker häcket i vägen där om gods och guld
och glans; Man ingen ingen möda spar att vinna
ärens kians. Det går ett rop från pol till
pol, och alla vilja opp att bada sig i lyckans
sol på ärens högsta topp.

2

Man stift om turvorna på land och om en
präktig plats; Man ríver kajan efter hand
och bygger ett palats. Man handlar som man
skulle bo på jorden, ofrigt, men, hvad de är
vill om saken två, de är en gäst, min vän.

3

Man samlar gods, man samlar guld, man
lägger skatt till skatt, och när man väl fått

hamnen full, då är det redan natt. Då klappas
döolen dygertst på, och arm och utes fjös får rika
svammens tomhändigt gå till dödens dystra hus.

4

Skj ha jag blott ett dagligt brod då är jag där-
med nöjd, att ha på jorden öfverflöd ger ingen
verklig föjöl. Jag får väl hvarum har en tid
i främlingskapets land, och sedan får jag hem
i fröl till hvaras sälla land.

5

Att vinna namn och ära här, det aktar jag ej
stort, får jag blott namn och stjärna där en
gång vid himlens port. Bli jag blott rik på
hopp och tro och kärlek till min Gud, då skall
jag ibland änglar bo i hvita silkes
skud.

6

När gabriel med tofvelsfjäd och dombasunens
sång oss manar fram för världens Gud till iäker-
skap en gång. Då gälla jordens fläsk och prakit
och tidens präl och glans och alla furstas namn
och makt ej mer än grafvens kran. Skut.

Nr 15. Den gyllne staden.

1

Din jaspium, de gators guld, din perleport, o Törn-
huld. Din ängbäck vid flodens strand, allt drager
mig till fädrens land.

Trö: O, gyllne stad, så här för mig, min längtan
står det upp till dig. Långt, långt bortom allt
hafvets din, den står beredd af dig, Guds kära son.

2

Uppå ditt haf af klar kristall jag fruktar ej
för vågens ovall. Der spegla sig palatsets rad,
der får jag bo, så trygg, och glad.

3

Ej suck man hör, ej nöd man ser, ej någon
gråt skall vara mer ej någon natt vid lifvets
elf! Ej stadens fjös är Jesus själf.

4

De helgons här i onöhet skud, häring tronar
stå och lofa Gud. De vandrat här på korsets
stig, nu stå de där och vänta mig.

5

Men denna stad vi höj och ren, af jäspr,

guld och ädelsten, dock för min själ mest dyrbär
är, ty du o Jesus finnes där.

N° 16.

Jag fruktar ej.

Thist dödsflodens bölja är mörk och kall,
men Jesus själf genom den gått. Och han vill
bevaka min fot från fall, det löftet står fast,
som vi fått. Hör:

Nu jag fruktar ej dödsflodens brus, ty min
Jesus skall tryggt leda mig. Hans frid ger mig
glädje och lys, O, att den och tillhörde dig!

2

Förän vi nåt floden först kamp och strid
mot synden af Evds trogna här. Och bårfrände
syndare få den frid, som tryggt öfver floden
den bär.

3

Förän vi nå floden en himmelsk frid vill
frälsaren skänka en kvar samt fridhet från
tvifvel och inre ådöd, till dess han oss hem
till sig tar.

4

Och när öfver floden vi fara, se, kamrater

på strändarna stå, att helningar nykomme
kämpar ge. Hur saligt vi då skola få. Hör:

N° 17.

Lufva hem.

1

Bakom bergen sjunker solen uti aftonshymning
ovag, och ur trölen ren försvannit ifrån oss en
nädelsdag, aldrig skall den mera trädla utur
östens portar fram, dock hur skönt att den
oss båret en dag närmre himlens land.
Hör: Lufstiga hem! Lufstiga hem! Jag nu
nalkas till din strand, till Evds stad, det
sköna sön, till det lufva frödens hem.

2

Närmre hemmet, vänligt ljudar seglar³sång
i väd och kust, och hans farhost sakta
glider mot det kära hemmets kust. På
lifvets haf en pitgrün äfven du ses glida
fram, Thadt uti grändar hvar afton en dag
närmre himlens hamn.

3

Trätte vandrar hvar glädligt aftonsolens

medgång, ty han vet han nalkas målet för
sin resa, svar och läng. Ökenhägeringen för-
svunnit och för blücken skymtar fram gybne
stadens gästgästar, där den trötta funnit
hemn.

4

Som en röd värt lif försvinner, som en
aftonskugga blott, säll är den, som det be-
tänker och sin själ har bugad fått. Tiden
ilar. snart vi mötas, slutas i vår faders famn,
och ett tusenstämmigt amen. Gud lo skall
i himmels hamn.

N:o 18. Varför icke i dag?

G. L. Varför icke i dag, varför tvökar du än,
När det gäller din ewiga frid, Varför
öfgrnar du ej för din himmelske vän,
Som kan stilla all oro och strid.

2.

Varför icke i dag innan sol sjunkit ned,
Varför icke i dag just i dag, Var det icke
för dig som din frälsare led, Ja för dig
som han uppfyllt Guds lag.

3.
Varför vill du ej lämna ditt hjerta åt Gud,
Uti ungdomens soliga vår? Varför glömma
du ständigt hans heliga bud, För en fröjd
som med jorden förgår?

4.

Varför icke i dag, medan hjertat slår varmt,
Medan sinnet är böligt och glatt?
Säg oss nu hvad han giver dig ringa och armt,
Är det inte den himmelska skatt.

5.

Innan döden fått lägga sin iskalla hand,
Över hjertat så stormande slag, Innan själen
beträdder det okända land, O stå upp
medan ännu är dag!

6.

Varför icke i dag, medan än du har tid
Att få leva för Jesus ditt liv. Och få
fröjdas och jubla och verka en tid
Och till sist få gå hem uti frid.

N° 19.

Fogeln väste.

Nu har fogeln funnit näste, Skrämda
swalan och ett fäste, Trötta duvan och ett hem
där hon får bo, Huru är världen kring
mig launat, Ut i Jesu frälsar armar, Få jag
vila uti trygghet frid och ro.

Nö. Till min färes vill jag ila Där allena
har jag salighet och fröjd, I hans sköte får
jag vila, Säkert fogeln i sitt näste trygg och nöjd,
2.

Om än satan mot mig riktar, Sina argumet
skott och siktar, som ett Ljön glupsk att sluka
upp min själ. Jag i skötet skyndsamt ilar
och där när mig ej hans pilor, Huru hotfullt
de än vira, O så väl!

3.

Glos min ^{juvel} blir jag Stilla, Annars kan det gå
mig illa, Hvar i denna mörka dödens skuggas dal
Snart han tar sin skygga duva, I frid denna
jordens tuva, Upp till sig i himlens ljusa
fröjdesal

N° 20.

Tusnärigen riket

Det skall ske, vad som står skrifvet Herran Kristus
skall inta riket och regna på vår jord i tusen år.
Då allt ondt skall vara fjärrat, alla skola tjäna Herren,
Allt vad liv och anda har skall lova Gud.

Nö. Tillå tillå, vi förbida, När Guds son regna skall
på denna jord i tusen år. Detta rike, har ej likes,
När Guds son regna skall på denna jord.
2.

Man skall bygga och plantas, Ej skall miss-
växt existera. Plöjaren skall följa skördaren
i spår, Ingen skall man höra klaga, Alla äro
nöjda glada, När Guds son regna skall på denna jord.
3.

Ko och björn då samman beta, Varg och lam
tillsamman leka, Lejonet skall så Oxen äta strä,
Intet djur skall vara skadligt, Allt bli godt
och välbehagligt, När Guds son sitt välde skall på jorden.
4.

Omen skall av mull sig föda, Ingen skall då
annan döda, Säsom yngling dö den hundne änge
Folket skall som gräs uppskuta, Evig sällhet på de
njuta, När Guds son regna skall på denna jord.

Man skall mör i Lära skida, man skall spjut
och svärd omvända, Under jekontäd i som man vittar
får. Det har Herren så beökat, ja hans egen man
har talat. Och vi tro vad som i bibeln skrifvet står
6.

Då med fröjd med lossad tunga, ekan i juda land
skall djunga. Si en fast och säker stad vi hava fått
Ingen skall oss mör kända, Upp till templet vi då
vandra, För att där tillbedja Herren Lebat
7.

Tio män av hednastockus, fatta judisk man i rocken.
Och de säga: Vi med eder vilja gå, Ty vi hava hört att
Herren är med eder. När och fjärran, beedn ut hans
rykte. Hjelp vi skola få.
8.

Gud skall sions berg upplöja, och bortaga folkets
slöja, och utplåna landets skulder på en slag
Han ett gästbud framsättit, utaf mör och feta rättar
Och af silat vin av gammalt äkta slag.
9.

Märk! det folk som Gud uttagit, för sitt namn
han den ledagan, Åts kungar och prester inför Gud.

De i härlighet och ära, för som lammets brud ägne
Med sin brudgum och sin konung tusen år
10.

Nu i skyn hörs ropet skalla! Gud har blifvit allt i alla
Himmelen med jorden nu förensad är! Vad som
sedan mer skall hända. Bibeln föga ger tillkänna
Lå min sång den mäste ^(släp) sluta här

N: 21. Jag skall igenkänna honom

Eder. När mitt livsverk är ändat, och jag över
floden går, Och den ljusa sköna morgon
höjer sig, Jag skall skäda min jesu, när
på himlens strand jag står, och hans leende
skall först välkomna mig.

Hör jag skall igenkänna honom, och följessad
bedvid honom stå. Jag skall igenkänna honom
Av de sargade händerna där
2.

O, vad jublande sällhet då hans anlete jag
ser, Och den glans ^{den} för hans helga ögon går
Hur mitt hjerta skall jubla för den kärlek han
mig ger, Och för himmet som jag uti himlen får.

3.

O de kära därkumma, hur de vinka mig till sig
Wänt färdal vid dödens flod jag tänker, Till Guds
härliga eden de med sång välkomna mig,
Men jag längtar se min Jesus först ändå!

4.

Genom fristadens portar, klädd i hvitt mig
Jesus för, Dit där ingen lär främlingat muskallgå
Plätt den viga sängen sjunga jag i ängslans kör
Men jag längtar se min Jesus först ändå.

N° 22.

Glennat

3. du. Glennat vi vandra på vägen som leder, Upp till
de saligas himmelska fäst, Där Herren Jesus
oss vila bereder, Efter all möda all oro och strid.

2.

Blott några dagar av jordlivets möda, Sen på
njuta av himmelns fröjd, Blott några stunder
är hjertat skall blöda, Glädje oss väntar från
sällhetens höjd.

3.

Systron ren målet i fjärran sig höjer, Målet är

himlen vi skynda ästad, Ögat nu ren av dess glans
sig förnöjer, Fjälens sig svinga dit uppåt så glad.

4.

Snart af Guds närhet fullkomligt vi njuta,
Skåda Guds son uti härlighet stor, Allting vår
lovssång till Jesus skall sluta, Evigt den busen
i himmelns hov.

5.

Glennat vi segla vid rodet står Jesus, Spelt han
oss för genom jordlivets strid, Snart få vi hamna
vid himmelska stranden, Resan blott säkra en
kort liten tid.

6.

Fyll våra segel i himmelska vindar, Förens oss framåt
i nöd och i lust, Resan oss höjer i skummande böljor,
Snabbare går det mot himmelns kust.

7.

Lägen er kring oss i ödeliga dimmor, Herren
är stäld emot himmelns strand, Fuktig väst
segel i kyliga skurar, Ren skiner solen från
sällhetens land.

Framåt det går, genom motgång och medgång,
 Hemåt det går, genom möder och ljus, Håbligt
 det går, genom nöd, genom fröjdes, Uppåt det går,
 det går till Guds härliga hus

Där skall ej ögat mig fuktas av tårar, Där skall
 ej ofidens stormar mig nå, Frästelens pil ar
 mig där icke sårar, När på de gyllene gator
 vi gå

N: 23. Förlossningen.

När Herran Lions fångar skall förlösa
 Som diömannande vi skola varda då
 Vår store Konung, orubans makt skall krossa
 Han alla fiender skall nedslå. ^{När} Prist ut de
 Herrens lilla skara, Sjung ut i fröjd i jubel-
 toner klara, Ty Herren Lions fångar skall
 förlösa, Som diömannande vi skola varda då

De som med tårar så sin säd i tiden
 Med jubelsångar skölda på till slut,
 De bäga sinna kärfver in i friden,
 Och Jesus Konung delar lönen ut

Och sist må deras jubeltoner skalla,
 Ty stora ting har Herren med dem gjort,
 Han hjälpt dem i livets faror alla,
 Han fört sitt folk igenom Salens port.

N: 24. Han är likadan i dag.

Jag har hört om Herren Jesus, Hur han gick
 på stormigt hav, Han som vind och vågor lyft-
 nat på hans bud. Han gjort väl och hjälpt alla
 Trötta uppå sorgens stig, Jag är glad att jag kan
 sjunga, Han är likadan i dag.

Hör "Han är likadan i dag". Söker en förlorades
 frävar arme syndan, ja han är likadan i dag.

När den blinde Bartimeus, Hörde han gick vägen fram
 Ropet blef, O, Davids son frälsarna mig, Slutet öga
 mildt han öppnar, Och Timoti som blef glad, Jag
 är glad att jag kan sjunga, Han är likadan i dag.

3. Hålla, blinda, sjaka, Trötta, kumpölingar, förlorade,
 Njuda alla fram till Jesu kudda bröst, Rör som
 kvinnan vid hans klädnad, Och hans helga kraft
 mottag, Ty han är ännu densamme, Han är likadan i dag.

Lukas

Uti gamla gyllne dagar, Uti staden Jeriko Bodde
 det en man Sackeus hette han, Han var mycket
 kast till växten, Som vi finna uti texten, Uti Lukas;
 Annars var han en stor man

Hör Men naturligtvis det levde, Även då som nu ett
 folk, Fulla utav egenhärlighet och moral, Och en
 halffull blick som brände, De Sackeus alltid sände,
 Ty han hörde ej till fariseus tal

2.

Men en dag då fick han höra, att den store Sackeus,
 Ifrån Nasaret just skulle gå förbi, Så han sprang
 från tull och läda, Uti förväg för att skåda
 Denne store mästar från Galileen

3.

Han såg hela skaran komma, När där vid bugts
 fot, Så nu gälde det att skynda på, Och Sackeus
 allvar munnar, Och bland skuldbäristäslens gummor,
 Klaf han upp i hast att ostörd sitta på

4.

Men ej länge fick han sitta, Ostörd där på
 mulbensgren. Ty då skaran gick förbi med
 sång och, Lyfte mästaren upp sitt öga, Till

Sackeus i det höga, Sägande: Kom med jag gästa
 skall ditt hus. Hör Men naturligtvis det lefde
 äfven då som nu ett folk, Fulla utav egenhärlighet
 uti stan, Och de börja kritisera, Han han väckligt
 sig genera, Att gå in och gästa hos en publikan

5.

Lik Sackeus vilhet under, Äfven jag fick lust
 att se, Denne store mästare som är så god.

Och jag kröp till jesu föttur, Där trons träd
 sköt djupa rötter, Och här är jag frälsad, genom
 Lammets blod. Hör ja jag är glad jag kom
 till Jesus, Han som gjort mig till sin egen
 hära brud, Med sin härlighet han mig ledde,
 Och en ständlig fröjd beredde, Ty jag gav den
 smala vägen hem till Gud

N° 26. O lyft blicken upp.

O lyft blicken upp du Herrens hämpaskara
 Lyft högre än det kungliga banir, Ty det
 prassar ej för oss att fega vara, Då en sky af
 vittnen ned oss på oss ser, Hör Härlig frälsning
 är vår helning och vi fröjdades då vi se, Jesus frälsar

syndare, Och vår fana korsade sina, Modigt
höja vi att varden den må se —

2.

O lyft blicken upp, du glada kämparskara,
Låt varden hot ej moget fälla ned!
Nog skall Jesus själf sin egendom bevara,
Om än världen rasar mot oss och ä vred —

3.

Snart skall köningsdagen skönt upptrinna,
Då alla frästa lönen skola få.
Må vi troget vaka för att själen vinna,
Att så koma prydd af puror skina må —

N° 27.

Guds röst

Jag mind en röst som rön i ungdomsåren,
Mitt hjerta kom att stilla lyssna till, Som var min
Giv än fläktares om vänn, Och mera klac än
Läkars klac duell. 2.

Jag hörde den bland trädens kronor susa
Så vemodfullt i dunkel furuskog, Och ärs så
mäktlig uti forsen brusa, När nattens stjärna i
dess höja loge —

3.

Jag hörde den i lyktans solkensstunder, Så varmare
de men äck så huld ändå, Det låg en tårn af kärlek
varm därunder, Men äck dess smäk jag kunde ej förstå.

4.

Och länge sökte den att nå mitt hjerta, Och svälla
ut och bli ett livsackärd, Men ungdomsyran den
var böjd av smäta, Och jag förblev för röstens kall
och hård —

5.

Så kom en dag då denna ljusa stämna, Till
själen talte såsom ofta för, Så kunde intet mina
tårar hämma, Och upp för Jesus sprang mitt hjertas dån.

6.

Sy det var han som fann det vilona färet, Det
var hans röst som gjöd i barn doms dar, ja det var
han som utur lönnens näret, Ellig till sin björd så
fritt av kärlek bar — 7.

Och ofta nog i kvällens tysta timma, Så andakts-
fullt jag hör en skön musik, Och mallan molnen
ser jag ha spior glimma, Som locka mig till sångens himmelrik.
8.

Jag hörde hans röst den ä mig så förtrogen, Till varje
tonfall lyssnar glad min själ, Och när en gång jag är
för himlen mogen, Den heter mig välkommen hem jämsväl.

N° 28.
D. du.

Klippan.

Klippan, du som brast för mig, Söm mig,
Söm mig. Inneslut mig helt i dig, Söm mig,
Söm mig väl! Ifrån mina barnår, In i
lifvets ringeloms vär, Till vid grafvans rand
jag står. Söm mig, Söm mig väl!

2.

Klippan du som brast för mig, Söm mig,
Söm mig. Ifrån hvarje syndens steg, Söm mig,
Söm mig väl! Uti denna fälska värld, Söm mig
att jag ej bli snäjd, Uti högmöd synd
och flädd, Söm mig, Söm mig väl!

3.

Klippan du som brast för mig, Söm mig,
Söm mig. Lycklig, salig, nöjd, i dig, Söm mig,
Söm mig väl! När mitt limglas rinner ut
Slagen är min dödominut, I dig sjelf mig
inneslut, Söm mig, Söm mig väl!

N° 29.

D.

Lifvet så hastigt försvinner
Snart har vårt limglas utrennit
Snart kanske snart ha vi hunnit
Dödens brusande flod.

2.

Uthöttad själ finner hvila
Hvila vid frälsarens hjerta
Slut på all sorg och all smärta
Frislens hemland jag nått

3.

Där i de fridälla trakter
Hvileg man ser några lärar
Döden man där icke spårar
I de förlorades land

4.

Välkommen afton i tiden
Då jag mitt öga får sluta
Då jag af lifvet får njuta
I de förlorades land.

5.

Välkommen gyllande morgon
Då jag i himlen får vakna
ej skall jag jordlifvet sakna
ej skall jag längta hit ner

I kriste stridsmän lägen, Med mod i
striden ut, Håll hjertets färra högt, Att
mörkret taga slut, Låt herrans ande
hålla själf, Båd vittnesbörd och sarg,
Att mången syndare blir frälst, och
löst ur syndens twång.

Hör

Modiga gå framåt, vi måste gå fram
Syndare af alla slag, till korsets helgastam
Rik och fattig och, ja hvarje syndens slaf.
Jesus vill förlåta allt, och två hvar fläck utaf.

2.

I kriste stridsmän bealjen, som en Elia beal,
Så skall nog helig eld, från himlen falla ned,
Och bränna bort allt hö och stia, som ännu
finnas kvar, Ty endast hjertats rena gulst
I himlen värde har.

3

I kriste stridsmän sjungur, Den glada segersång,
Att mången föddomsmer, Må samla ännu gång
Men låt Guds andes ljufva röst
Bli hörd i sångens ljud

Så skola många kvalda bröst
Bli sjungna hem till Gud

4.

I kriste stridsmän vittnen, Med helig sandel mäst
Det ä du blanka pil, Som träffar hjertat bäst
Låt ord och vandel följas åt, Som helga
ordet lär, Och du skall alltid gå framåt
Hvarthän än vägen bär.

5.

I kriste stridsmän jublen, Ty oss att vi kunna
stå, Att af vår Jesus själf, Vår segerkrona
gå, Då slippa vi att skiljas mer
När det som kärast ä, Nej då skall
tiden räcka till, Som den ej gjorde här.

D. N: 31. Jesus är dyrbar för mig

Frid säsom floden nedströmmen till mig
Sedan min Jesus drog mig till sig
Mer af hans glädje fins än på min stig
Jesus min Jesus är dyrbar för mig
Dyrbar för mig Dyrbar för mig
Jesus skall alltid bli dyrbar för mig.

2.

Glädjen är mig min själ jublar ut
Räcker till himlen jag när till slut
Kristus är upphöjd, mig drager till sig
Jesus min Jesus är dyrbar för mig

3.

O dyre Jesus hur nådig du är
Kom var mig nära, Frid mig beskär
Bryt alla fjättra och lät mig se dig
O du är evigt så dyrbar för mig

N: 32. Våra kära i Himmelen

D. Lyft dig min själ mot Nibors höjden, Där genom
trön oss löftets land, Lufvaste oss ekot bringar
Himnlands Torar från den andra strand
Lyssna hör hur de sjunga i Eden, Inför tronen

de härofva stå, Med martyrer och alla som vunnit
De för evigt där jublande stå

^{Hö} Önskar du att få möta de dina, På den stranden dit
sorgen ej när, Önskar du att med änglar få sjunga
Följ då villigt i frälsarens spår

2/ Kristen lyft din blick mot Lön, Glöms ej din skatt
i himmelen skön, Om vi till döden äro tagna
Härlig blifv då vår segulön
I den stad där Guds härlighet strålar, Vi bland
helgon och änglar få bo, Där oss se vi evigt få
sjunga, Där den trötta får hvila och ro

3/ Händligt framåt i tron vi hasta, Frukta ej
dödens mörka flod, Jesus vill hjälpa oss igenom
Han oss tröste gifvit hopp och mod
När till sist andra stranden vi hunnit
Och det land där ej solen går ner
Få vi sjunga med dem som vi älskat
Himna, Himna, vi skibjas ej mer

- 8 N° 33. En ropandes röst i öknen -
1. jag är en ropandes röst i öknen, Annu ett pekfinger på guds lam, "Än finns det rum uti bröllopsalen, Än bjudes prälsning i jesu namn" Min vän är hvit och röd utskad, Ibland mång tusen Halleluja
2. jag är en brud till min dyre jesus, jag är ett får af hans köpta hjord, "Och likt små lammen jag nu får beta, På löftets ängernas gröna jord." Min vän::
3. Vål är jag svart medan solen bränt mig, Men lifafast är jag barn till Gud, "Fast jag som bruden i högar visat, Än klädd i resedräktens mörka skud" Min vän::
4. Mig verlden hållas men hvad gör detta, jag skall ju sligas, den måste dö, "Om ädelstinen skall kunna prövas, I jesu krossa till guds behag." Min vän::
5. jag hvilat trygg i min jesu armar, Liket lösta dufvan från noaks hand, "Min frid ej störes af världens stormar, Min ankruknad är guds dyra Lam" - Min vän::

6. jag är på tåget som går till himlen, Med frim bellfitt ifrån Solgata, "Och kondukören det är min jesus, Och hemåt bär det för hvarje dag" Min vän::
7. Men du min vän som till sängen lyssnat, Inast skall du resa, Hvast står din båg "Hvost skall du tillbringa evigheten, Säg vill du då uti synden dö?" Min vän::
8. Kom gör oss sällskap till härligheten, Växapenhuila den stundar snart, Där vi ej maa behöfva skida, Possista lären är torrad af.
9. ^{N^o 34} En ropandes källa i Lethi, för törstande kvinnor och män, En källa med lifvande vatten, Framvätha så porlande än.
10. Källa så klar, vatten du har, Tidernas torra abbeig dig när, O himme väl, Där är ro för min själ Hvila mitt trötta hjerta där för -
1. Hå brukan du tömt underfäiden, Och allt hvad du ägt gifvit ut, O kom till den lifvande källan, Den flödes då andra tar slut.
2. Hur ofta med svindande hjerta, Och törstande ande du går, Och märker ej källan i öknen, Där höra och svalka du för.

4. Dig bula vid källan i Lehi, Uti hennestöte
dig göm, På lägen vid randen den klara

~~och i jord lifvets striden för glänsan~~
N: 35 Sälla dag.

D. Sälla dag då profetiden är förliden,
Och en ängel uti himla klockan slår,
För att ringa in den ljufva sabatsfreden,
Som ännu för jesu vänner återstår.
Hör Sälla dag, Sälla dag, Då vi höra himlaklockans
klara ljud, Då vi alla samlas hemmahus vår Gud.

2.

Sälla dag då öknens gläd mig med bränner
Då ej synd och brist skall tycka sinnet ner,
Idel glädje, frid och fröjd mitt hjerta känner
Ingen sorg och ingen suckan varden mer.

3.

Sälla dag då herren skall för mig uppläsa,
Visdomsalarerna att jag lära må gå,
För att finna sara på hvarje dunkel gata,
Och få läsa rent hvad här jag stafvat på,

Sälla dag då i den silvra hvita dräkten
Och bekrönt med härlighetens gyllne krans
Jag står lycklig där, ibland den höga släkten
Skålande som solen i sin middagsglans.

5.

Sälla dag då jag hör himlens hayro klinga
Och får stämma in i jubelsången där
För att lof och pris det kära lammet bringa
Som för mig och mina synder blödde häv.

6.

Sälla dag då uti härlighetens rike
Alla de som uppå Himmeln jesu tro
Njuta på en härlighet förutän like
Och med änglarna i fridens byddor bo.

N: 36.

D. Jag vill hafva jesu med mig, Uti lifvets
kamp och strid, I de ljusa, goda dagar
som i ond och mulen tid
Hör jag blott önska ditt behag, Led mig
Jesu hvarje dag, Jag vill gå förutän
klagan, Willigt hvast du led mig

2.

Jag vill hafva Jesus med mig, Ty min
bästa tro är svag, Men han kvickar ord
så milda, Vändes natten om i dag -

3.

Jag vill hafva Jesus med mig, eljest
blir så tung min stig, Senom jordans kalla
böfva, Skall han salig föra mig -

N° 37.

D. Betania, du gifva hem på jorden,
Hvar fins den julets släp frid och glädje bor,
Där Jesus gästas och man dukar borden
För honom som kan gifva hjertat ro -

2.

Betania du gifva hem på jorden
Hvar lungt och stilla bygges ej ditt fjäll
Du har en krets af vännar lycklig vorden
Från dagens gryning intill omna kväll -

3.

Betania du gifva hem på jorden
Till dig jag vill från valdens stormar fly
När dagen svalkas lät mig töra orden -
Från honom som kan stilla stormens gung -

4.

Betania jag älskar dina minnen
Din hydda och din vänkrets som du har
Huru underkönt det är för mina sinnen
Det hem där Jesus allas glädje var -

5.

Betania du gifva hem på jorden
Ej soegen innom dina portar bor -
Din ilas bost vid dessa gifva orden
Jag lifva och ger lif åt den som tror -

N° 38.

6. Ut i ungdomens lyckliga dagar, Har jag funnit
För hjertet en skatt, Jag ej mera nu söker och klagar
Det är morgon där för vart natt -

2. O jag sökte en tid efter lycka, Och för trängande
Hjertet en hamn, Men jag glömde den vän, som
vill trycka, Hvarje trängande själ i sin famn -

3. Liksom dufrån som saknade fäste, Öfver vägen
Jag ilade fram, Nu jag funnit det tryggaste
Näste, Ut i skuggan af kostiädet stam -

4. Här mitt ängsliga hjerta fann hvila, Och den
jaktande själen ett bo, Till din frälsare skynda
ja ila, Och du skall, öfver du, finna ro -

N: 39.

Gud vare lof det fins ett folk på jorden
Som lik en David sjunga han så här
Som själfva fått upfara hvad de sjunga
Du gud min tillflykt och min städkhet är.
Nä Herren Lebaos är med oss ;j.
Jacobs Gud är vårt beskydd ;j.

2.

Nä morgon gryr, och solen sjunker ned,
Han håller torgen vakat omkring vår stad,
Ja då man ser på rättigheter
Då blir en borgare i staden glad.

3.

Likväl vi frukta ej om allt förginge,
Om bergen mitt i hafvet sjönke ned,
Likväl skall Guds församling lustig blifva
Med sina brunnen; Herren själf är med.

4.

Ja Gud är med, så börjar David sången
Han är och med, så fäsk han sluta den
Han varit med sitt folk i alla tider
Han är med oss. Halleluja: sknen.

N: 40.

3. Ingen lik Jesus i lust och smärta
Nij jag vet icke en
Ingen som han kan förstå mitt hjerta
Nij det fins icke en.

Nä Jesus kännu vår stid och pröfning
Han oss leder till aftonen
Ingen lik Jesus i lust och smärta, Nij det fins icke en.

2.

Ingen så helig och hög bland vänned, Nij jag vet icke en
Ingen så ödmjuk och mild jag kännu, Nij det fins icke en.

3.

Ges det väl stund då han oss glömmu, Nij jag vet icke en
Eller en fara då han sig gömmu, Nij det fins icke en.

4.

Han kan förbun det med någon brutit, Nij jag vet icke en
Fins väl en själ som han har förskjutit, Nij det fins icke en.

5.

Ingen lik Jesus den vännen kära, Nij jag vet icke en
Ingen som han värd all pris och ära, Nij det fins icke en.

N° 41.

8. Låt mig få höra om Jesus, skrif på mitt
hjärta hvast ord, Sjung för mig sången
så dyrbär, Skönaste hörd på vår jord Finn
Sången som änglar i natten, Sjunga
för herdar en gång, Åra till Gud i det
höga, Frihet från böjernas tvång. D. L.

2.

Säg mig det åter och åter, Huru på vår
jord han gick kring, Frestad, föraktad
och ringa, Egande sjelf ingenting
Synderna mina dem bär han, Smutarna
togs han på sig, Redo att hela och hjälpa
redo att upproffa sig. Låt mig få höra

3.

Låt mig få höra om korset, Koralen och
smärtan han led, Wisa mig grafven
i beget, Där man hans kropp lade ned
Kärllek O viska det åter, Det var för mig som
han dog, Det var för mig som han
uppstod, Huru min Gud det är nog.
Låt mig få höra om Jesus

N° 42

2. Låtom oss sjunga lof och pris till Herren
Han har ju lossat våra tungors band,
Må våra toner ljuda vidt och fjerran
gå må de klinga här mot himlens land
Hör Småt stå vi där i ljusets regioner
Klagen är slut, förbytt i jubelsång
Där skola vi i himlens ljusva Loner
Njota af lyktan evigheten lång

2.

Se uppå skogen, se på blomsten spräda
Hör vindens susning, lofva de ej Gud
Skall blott naturen, pris till Herren kväda
Kristen stäm in i sångens fröjdesljude

3.

Sjung utaf hjertat, Herren glad skall höra,
Uppå din sång, Fast minskar den försmå
Sjung för den fallne, Sångens toner röra
Skänga på hjertats djup, Det ord ej nå

N° 43. Konungens sändebud.

Jag är en främling här, Uti ett okänt land,
Mitt hem långt borta är, Uppå den gyllne strand
Jag är ett sändebud, Direkt från Herren Gud
Uti min konungs ärende.

¹ Ett budskap glatt jag eder bär, Som alltid fröjder
änglars här: "Försonen eder nu", Det är min konungs
bud, Försonen eder nu med Gud.

2. Det är min konungs bud, Till varje människöjel
Vänd om igen till Gud, Förblif i syndens träl
Kom med din synd och skam, Kom till Guds re-
lam, Det är min konungs ärende.

3. Mitt hem i himlens höjd, Fördunklad Sorns
prakt, Där råder evig fröjd, Och frid från
trakt till trakt, Vår själ som här vill tro,
Får i det hemmet bo: Det är min konungs ärende.

N° 44. Aftonsolen
Aftonsolen ljunket bakom bergen, Hållsande
farväl så schön och blid, Öfver nyden
står hon purpurfärgen I naturen råder
Stilla frid.

Sakta häföets sägar slå mot stranden, Rådande
i guld står aftonskyn, Ljuset byter sig mot
himlans anden, Hvilken färgprakt, hvilken
härlig syn.

2. Allt är tyst blott där i gröna lundar,
Fågelstaden sista drillen slår, Och uti den
stilla aftonskyn, Sommens ängel öfver jorden
går, Nattens stjärnor rin på färdet glimma,
Wittnande om höge vildas lys, Skönt de
tindra och förtroligt vinka, Visande dit upp
mot fadrens hus.

3. För den dag som nu har gått till ända, O min
främlings bud jag tackar dig, Allt du lätit mig
till gods lända, Hjälpit trötat och bevarat mig.
Som en fader ljufvligt sig förbarmar, Öfver sin-
barn så har och du, Varsit mig på milda faders
arben, Och i tröttnat på ditt barn ännu.

4. Låt mig nu i natt o bud få hvila, Skyddad af din
faderliga makt, Bjud din ängel till mitt lägn ila,
Allt omkring mig hålla torgen vakt. Frid jag finner
af i hela velden, Endast uti dig min själ har ro,
Led mig halde hude väl på färdens, Tills jag får
uti ditt sköte bo.

Hopp Till Gud.

Allenast i hopp till Gud, min själ
är stilla, Han lyss till min bön ger
frid i världens villa. Huru sata mig
hota må och orätt kan ämnas, jag känner
mig trygg ändå, i klippans rännan.

2.

Hans namn är min fasta borg, som
trygghet gifver. En tillflykt i nöd och sorg
Där jag förblifver. Och fiindens häv med
dån, flyr från sin bana. Då den uppå
fästets krön, ser korsets gån.

3.

O saliga tillflyktsort, O eviga klippa
Du in genom nådens port, i den kan
slippa. Det när icke världens stid,
i världens smärta. Ty jesu döds-skön-
ker frid, Att hvarje hjerta

Öfver dödsfloden.

Öfver dödsfloden vänner jag se, Gissa som solen
se ofta mig. Från sin söder nöd och besvär,
väntar och vaktar med tålmod dæ.

Se ofta mig ja se ofta dig, Älskade vänta
se ofta dig. Gissa som solen, klara som dag.
Längtar och vänta komma du snart.

2.

Fader och moder bärgade stä, Vänta på
ängeln som förer de små, bärga de kära
öfver den flod, som för in i hamnen till
hvila och ro.

3.

Broder och syster intatt sin plats, vänta
på andra att komma med hast, Frälsta
och rena, vita som snö Vänta de kära att
komma med fröjd.

4.

När liten älskling, Guset i hem, se ofta
andra, längtar kom hem, Skina som solen,
rena som dag, Spanande väntar moder på dig.

5.

Morgonens stjärna, Frälsaren din, se hur
han går här, så spanande kring, Hög hvilkun
mykt, Han älskar dig än, Hög hur han
kallar Hvi dröjer du än.

N° 47

Hur stort och skönt.

Hur stort och skönt vad glädje sam-
vad höjd av härlighet den unga nu sig visa han
som Guds tillhörighet med hopp och själ honom
anbefallt att Gud sitt livnadslopp att älska
Huru överallt är grundem för vårt hopp.
Kör: Härlig ungdomsfröjd vår unga ungdoms
prydnad är, o tänk hur skönt i ungdomstid
fröjdas om Jesu frid som följeli sjöng uti
livets vår en vår i blomsterkrud. Den bästa
syn man sköda för är unga präkna för Gud.

2

All ungdomsglädje ren och rik ut denna
åder flöd Guds ord en livets hälla lik ny fröjd
i hjärtat göt, och då vi ser hans kärlek stor vi
tacksamt sjunga ut Hans lov som ut höjden
bor, det vi och gå till slut.

3

Må andra säga vad som hälet vi drog glädde
istad. Till fridens larm där vi fröjd en var är
alltid glad Och haft vi på knä för Gud, att

hätte att i tron, till sist vi få se Herrens båd, gå in
i himlens so.

N° 48

Ungdoms sång.

Jubla högt du sälla ungdomsskara Sjung en
fröjd din varma pilgrimssång Prisa hans
kärlek underbara som förlöstat dig en syndens tvång

2

O, hur sällt att ren i ungdomsren ut Jesu
kära sällskap gå Och som lärarn bland högsta
fosterfärens äppa Sarens ängar bite på.

3

Säg med fröjd farväl till allt i världen Bär
ditt kors med all frimodighet Bida vi med Jesus
under färdens på vi älska sist hans härlighet.

4

Stund för stund framåt mot målet jaga
Efter segern över oss Där snart vi skola riket
på intaga Då är slut på kamp och möda här

5

Se på honom som din själ förlöstat med sitt

N° 49. Det gyllene landet

Jag har hört om ett land,
på en avlägsen strand
Och en bild på det bibeln oss ger
Där ej möda mer är och ej natt och bet
Och intet skall där åldras mer.

Här i det härliga land
på en avlägsen strand
Ej storme ryter hötfull och vred.
Den staden så huld
har gator av guld
och dess sol skall ej mera gå ned.

2

Lätta vind lik en dröm
uti skogen så skön
är dess frukt som i guldglans sig för
Där vid källornas spring
höres fåglarnas sang
och intet skall där åldras mer.

3

Tillbrett skönt av Guds hand
fins ett hem i det land
outsäglig dess fröjd wig är
Harpa fins för din hand
i det gyllene land
och intet skall där åldras mer.

blod på kunga korsets stam vet att ormens huvud
här har besatt. I hans kraft vi segrande gå fram.

6

Gläda ut på livets vägar, låna kungens
goda kamp till slut. Sällhet som en biddig ej
kan ana bli vår lön då allt delat ut.

7

Daggen lik en morgensrodnad födde skall
den unga skaran en gång bli frälsad av det
lammet som för den blödda jubulerande
för lönnen står.

Nr 50 Gud är Trofast

Hittills Herren har hjälpt mig väl
Intills i dag Tills i dag.

Troget han sökt för lifvamen och själ.
Intills i dag Tills i dag.

Väl har jag ofta här prövningar fått
Men ifrån Herren mottagit allt gott
Godhet har följt mig i stort och i smått
Intills i dag Tills i dag!

2

Satan och världen med list och med maket

Intills i dag Tills i dag
Har mig förföljt som ett rovfjurr på vatet.

Intills i dag Tills i dag
Alldrig fördern jag fick vara i fred
De hava gjort mig allt möjligt förtret
Dock icke segret ty Jesus är mer.

Intills i dag Tills i dag

3

Korset ej alltid har varit så lätt.

Intills i dag Tills i dag
Varför jag fruktat i loppet bli trött

Intills i dag Tills i dag
Dock tror jag allt vad Gud pålagt mig
Vist till min salighet nödvändig var
Fast än jag ofta känner mig svag.

Intills i dag Tills i dag

4

Jag är ju intet men Kristus är allt.

Intills i dag Tills i dag
Han mig förlöst såsom Herren befällt.

Totills i dag Tills i dag
Kristus korsfästad är allt vad jag vet
Både till visdom och rättfärdighet.
Samt heliggörelse frälsning och frid.
Totills i dag Tills i dag

5

Tänke huru nådig och from Herren är
Totills i dag Tills i dag
Gud emot alla men mest emot mig
H. Totills i dag Tills i dag
Han var ej ännu på mig blivit tött
Och att jag rätt kunde tacka för det
Herren är nådig det harer jag sett
Totills i dag Tills i dag

6

Snart från all möda till vilan jag går
Tänk vilken dag, vilken dag.
Snart inför honom med karpan jag står
O, vilken dag, vilken dag.
Snart inga sorger skall trycka mitt sinn
Snart inga faror skall fukta min kind
Och jag för evigt ser Frälsaren min.

Tänk vilken dag, vilken dag.

7

Du som för Herren än främmande går
Totills i dag Tills i dag.
Herren har kallat dig är ifrån är
Totills i dag Tills i dag
Han och i dag till dig ropar vänd om!
mottag min nåd och förlåtelse: kom!
Ännu i himmelens salar finns rum
Ännu i dag, än i dag!

N: 51 Klara källa

1.

Klara källa du som prölar fram
ur jordens kullda sköte. O, jag vill
besjunga dig. O, jag vill besjunga dig.
Ren som klar kristall du blänker,
Och den hälsodryck du skänker
Läskar vandrarn på hans stig.
Läskar vandrarn på hans stig.

2.

Kostnadsfri du ständigt flöder

Fri för fattiga för rika
Söker ej få mänskopris
Söker ej få mänskopris
Fast du smeks av själva solen
Flyr du ej den kala polen
med dess märken, snö och is
med dess märken, snö och is

3

Gudabild. o låt mig lära
Så att älska och försaka
Leva för att göra gott,
Leva för att göra gott.
Att bland sol och mulna dagar,
Glad som källan jag ej klagar.
Men är lycklig med min lott
men är lycklig med min lott.

N: 52

Som Förfädd Hjort

Som Förfädd Hjort till källan träs
Så längtar Gud min själ
Ifrån ett land där tomhet rå

Till dig mitt enda väl

Kör

Som Förfädd Hjort till källan träs
Ifrån ett land där tomhet rå
Så längtar nu min förtäta själ
Till dig o Gud mitt enda väl

2

När skall² här till komma Gud.
Att jag ditt anlete
I spörgänglig klarhets skrud
I evig frejd får se?

3

Jag minns hur jag i flydda dar
Sick glad till Herrens hus.
Hur säll och giv den tiden var
Då allt var frid och gus

4

O Gud min klippra och min berg
Vi lämna du mig så
Olig. låter i min nöd och sorg
Min örn tränge på?

5

Ti ängslas du så svårt min själ?
Har hopp till Herren Gud!
Han är din vän och vill ditt väl.
Har fört du Jesu brud.

N° 53. När blott kärlek rår

^{1.}
Allting kläds i höglidskrud
När blott kärlek rår. Glädje röjs
i varje ljud. När blott kärlek rår
O hur nöjd vår själ kann bli. Och
från oro lös och fri. Tiden går så
lungt förbi. När blott kärlek rår.

Hör:
Kärlek rår, kärlek rår.
Tiden går så lungt förbi
När blott kärlek rår

^{2.}
Klart oss happyt strålar mot,
När blott kärlek rår. Och i tack
byts jordens knot, När blott
kärlek rår. All naturen mot oss ler

Lurligt solken oss omger
Med behag oss Herren ser.
När blott kärlek rår

3

Jesuu tag oss helt om hand
Att blott kärlek rår! Lätt vår
själ i helig brand. Att blott
kärlek rår. Låt din nåd var
morgon ny. Lysa upp vår levnads
skugg. Till dess köld och skuggor
fly. Och blott kärlek rår!

N° 54 Säg allting för Jesus.

Säg allting för Jesus din bästa vän
han är. Fortsa dig åt honom. Lätt av
din bördas län. Varför så mycken oro, då
han så tröget ser. O haven ej be-
kymmer. Jag omsorg har om er.

2

Ack se uppå lifjan! Vem
giver henne skrud? Och se den

lilla sparvén. Han lover glatt sin
Gud! Med allt förstånd du äger
Du vänt emot hans bid. För
nedsyngd av bekymmer, och
ärar ej din Gud.

3

Håll öfja i lampan, han brinner
ju så matt. Förtrösta på Herren
så blir ditt hjärta glatt; Ja,
lemna allt åt Jesus och låt blott
mycket mer. Ty du kan aldrig Fänka
Vad härlig nåd han ger.

4

Den ringaste ~~småsak~~ småsak
omtala för din vän, Det saliken skall giva
Din beundring. Ty intet är för ringa
att honom anförtra.
Ja, säg då allt för Jesus
Så har ditt hjärta ro.

Nr 55. Lägg ut från land.

Guds kärlek den liknar en stor ocean. Ett
oändligt bottenlöst hav. Hast loss all frölning
lägg baten från land. Och inlåt dig fullt ut
Gud
ger.

Hör.

Lägg ut lägg ut från land. Låt all
frölning gå. Och lägg ja lägg ut på den stora
ocean. Låt inlåt dig hindra på.

2

Men många ämnar på havsstranden stå
Och se på det vidsträckt hav. Men aldrig de
sträva att fullbata mä Som Gud uti
Kristus oss gav.

3

Och andra blott våga sig lölut från land
Och stanna så nära dess kust.
Med skummande vågar som slå emot strand
De frukta att våga en dust.

4

Vi låtom oss plöja den skummande
våg Som frölning och livskap oss ger.

Min stormarna lyfte i tachel och tog
Le hemlandets krost inat oss ler.

No 56 O her skönt.

O her skönt att prisa Gud off hjärta och själ
Han allting gjort väl Hög djäfrin lovsångens gud Det
fröjdes mitt hjärta Dä glömmes all smärta Om
himmelens fröjd det ger bud.

2

Tänk hur saligt älska Gud Mer sällhet ej finnes
Om helt vara hans Om och hela världen än varms
När allting försvinner Och världsalltet binner Hur
saligt att de vara hans.

3

Ach hur tomt ej hanna Gud Så fridlös si gå
Och frukta också För döden som stöds han oss nå
Och sin den är komman Si väntas oss domar
Säg han du för honom bestä.

4

Skunda, kom i dag till Gud Du välkomman
är Han håller dig här Sin mid han för intet

dig ger Guds ej och tacha Ly anst skald det skuta
Körant ingen mid finner mer.

5

Vinner som har frid med Gud I tron vanden
fram. Besjung Herrens namn och härlig bevisen
hvarann. Mot himmelen ita där bjödes den
hvila som aldrig på jorden man vann.

No 57 Kom!

Och säg mig, vad gäller denna bjudning
Som hars så ofta här och där? Ty varhelst
man kommer högt det lyder Kom Ly allt
nu reda är.

Kör

Här anden och bruden säga kom
Och den som hör det säger Kom
Dig försäliga vi bjuda. Kom
Och drick till evigt liv.

2

Ja det är en himelsk bröllopsbjudning Från
Herren Gud till syndare Vill sitt nödesbord

det evigt rika Varje mänska vill han se.

3

O kommen bid fattiga och rika O kommen
i betungade! Kommen ogudsaktiga och fromma
Trogen mot förlätlser.

4

Ankommen i dag Guds kärleklydning Som
räckes fritt till en och var Se i morgon
hanske dörren stänges Wenn vill då bli
lämnad kvar.

Nr 59 Den förlorade sonen.

1

Thum står där så gammal vid hummets
port. Och angelst i fjärran tycks spåna Hans
äldriga hjerta att står så fort Och blickar till
tärer vill mana. Men gentle vi står du och
blickar så: Thum är det så troget du väntar
på. Med kärleksfull stämma han svarar då
Mitt barn den förlorade sonen.

2

Så in gentle fader ej längre stå Så

begna ditt blodande hjerta Du har ju så
många has dig ändå Det hindra kan saknadens
smärta Men åter härs kärlekens milda sött
från saknad mot hjerta blir ej förlöst
försär jag får tycke intill mitt bröst
Mitt barn den förlorade sonen.

3

Med tränadens blickar han väntar där
När morgonens sodnad sig breder Och lika så
ifrikt längs vägen ser När solen i väster går
neder Men hur kan du bära till den behag
Som så har förtrampat din kärleks lag Ja det
är mitt barn, därför älskar jag Mitt barn
den förlorade sonen.

4

Så Guder den gamle: gån ut min son
Nu söker vi gator och gränder Gån ut uppi
vägar och stigar gån Och söken i främmande
länder Och bringa så honom den hälsningen
Att skynda sig fort komma hem igen Och
sägen till honom jag älskar in Mitt barn
den förlorade sonen.

5
O issande barn säg hvar kan du gå Se
längst bort från famnen den ännu Men är
det dig möjligt så vet ändå Din fader kan dig
ej glömma Nej ännu han älskar dig lika
fjellt Och ännu hans hjärta mot dig är hett
Ja ännu han kallar dig lika hett Mitt
barn den förlorade sonen.

6
Gag tycker mig skida ännu en gång Hvar
fader kan stå där och spana Men plöjlig
gör han ett ungdomsprång Hvad ser han?
Gag tänker du anar Men gamle höll litet!
Hvi lojer du. Din son så han kommer
mot hemmet ja Den springande ^{hopar} av
glädje nu Mitt barn! O välkommen
välkommen.

7
Och nu hörs harpans och Litteras
ljud Låt salen med blommor nu smykas
Låt gästen iklädd en purpurskrud Och
halven den gödda lät styckas Nu viga

vi äta så gladeligen Min son han var
död men fått liv igen Parteyprott han
var men kom hem igen Nu måste
man glädjas och fröjdas.

Nr 59. Julhälsningen.

Tider skola komma, tider skola flykta
Släkten skola följa andre släktens gång Aldrig
dock förstummas änglars julkalning. Den skall
ständigt ljuda i vår pilgrimssång. Kori: Os
vare Gud. Ut i himlens höjd Över hela jorden
vare frid och fröjd;:

2
Änglarna de jingo Först för markens
herdar Frälsaren är kommen född i Davids
stad Pris she Gud i höjden Frid på hela jorden
Ljud till vårt hjärta Denna hälsning glöd.

3
Efter seklers väntan Finga fromma gjälar
Antligen i öster Se ett ljus uppgå Och i julnatten
kommer vår Messias uti barnets skymad vilande
på strå.

2) Frälsningen fullbordas Jesus återvänder
men är dock de sina alla dagar när Och
om blott du lyssnar Uti klostet stället
Engelskarsans hälsning än densamme är.

5

Björj då blott som fordom Dina knän vid
krubban Och ditt hula hjärta fram till ~~frö~~
honors bär. Så skall än i öster Morgen-
stjärnan båda statten är förgången.
frälsningar är här.

Nr 60 När Guds röst till välkomst ljuder.

När den ewigt klara morgon gryr Med
sol och helgödsfred Och då sabbat uti himlen
ringes in Skall och jag med Herrens folk igenom
parlyparten vid gå att ta den plats som utao
nåd blir min. Kör: När Guds röst till välkomst
ljuder. Skall och jag för vita tronens glad framgå.

2

Uttav alla folk och stammar samlas där en
skara står uti högtidsmyckad stad på Zions höjd

Även samske sonen som i främlingslandet
ville för för de vara mud och njuta himmelsfröjd.

3

Och då glädjen bruser våldig uti säng och karyogel
och vår herings härlighet blir skönt förspord Skall
och jag fast intet i mig själf av nåd få ta del
dubbligt säll utaf vår Jesu välkomstord.

Nr 61. Werka.

Werka nu Herrens verk. Då hans bjudning vi
fått Lät oss vandra den väg som vår Mästare
gått Med sitt röst som ett balsam han styrka
oss ger. När vi verka med kraft där behovet sig
ter. Kör: Hårda ut hårda ut Hårda ut hårda
ut Uti hopp vaksamhet ~~och bön~~ och verka
till tidens slut.

2

Werka nu Herrens verk. Giv åt hungerige
giv Och den törstige led till den brunn som ger liv
Vårt beröm uti korset allna skall bli. Då vi
fröjdas af ordet vår frälsning är fri.

3

Verke nu Herrens verk Det fins plats
för en var som vill strida mot mörker och
synd som är kvar Så skall namnet Jehova
förhärlijat bli Uti högljudet höres Vår frälsning
är fri.

Verke nu Herrens verk han sin
kraft oss betar Se in kronan klädnad till
lös han oss ger Då de salgas hämmar vår
boning skall bli Vi få sjunga bland helgen
Vår frälsning är fri.

N:o 62. Pilgrimskaran.

Från en klippa bland de helga bergen. Säg
jag upp igenom brustna skyn. Pilgrimskaran
kom med nätta biblar. Trädde fram inför
min höjns syn. Och de trädde fram, som Guds
skugga. Genom tidens is och öknens sand Hverje
anlåg med allvar stämpat, Säg så trospullt upp
mot löftets land.

2

Samla äldingar med kala hjässor, Kvinnor

lärde utav smärtans brand Starka ungdomar
och unga jungfrur drago här mot Gudsrikets
strand. Men de flesta hade tårflj klädnad, Någon
säg jag uti dyrbar dräkt. Dock jag läste uti anlådsdraga
att de hörde till en enda stånd.

3

Någon av dem gråte bittra tårar Andre
sjunga hägt av idel fröjd Någon bröte utav den
långe färdens Säg mat jorden under horset böjd
Men jag såg en hand jag så den ofta Genomborad
var den, stänkt med blod Röra vid de kottor,
lyfta korsen. Skänke kraft och inge
himniskt mod.

4

Alla hade kors, ej like tunga, Lätt kors den
spåda skuldran bär Hårdad kämpa bar mid
nöd det tungsta, Svaga kvinnor ej det minsta
bar Nätta biblar hade också alla Någon tårar fyllt
uti dem Alla väntade att efter striden finne
vile i ett evigt hem.

5

Genom kende och sköne nyder Säg jag Skaran

Läga någon gång Man vid vägen läga kors och
bénlar Och där hvads en dyster sorgens sång
Om de arma som i anden bärjat Man i
kottet lycklat ha sin färd, Och jag såg dem
säsom slafvar drifvas Ergynt av fursten ifrån
märklets värld.

6

Natten mörka fjäll och okänt fjärran
Dinade så hemst en nattsvart flod Det drog
skaran i den tysta skymning Med ett heligt
öfverjordslikt mod. Natten brodde sina dyster
skuggor Dunkelt pilgrimsskaran sist jag såg
Stå vid stranden af den mörka floden Höghfyllt
blickande uti dess våg.

7

Fra en klippa bland de helga bergen
Såg jag uppr igenom brustne skyn. Hela
pilgrimsskaran var i himlen - Thvilkun täfte
för min häpnad syn. Ingen ängels tunga
måltes tolka På ett jordslikt, såte hvad syn jag
såg Himlens lovsång sjöngo millioner Måkligt
liksom hafvets sterke våg.

N: 63 Ständigt mer hos Jesus.

Ständigt mer hos Jesus han är livets
bröd Då jag stiger hungra slippes bita nöd
Och evad mig möter bli ej nöden lång Alltid
får jag hämta hämta gång på gång.

Kör: Ständigt mer hos Jesus mer jag hämta
får Ständigt mer hos Jesus när jag kräftas
går Ständigt full av kärlek övernog han
ger Ständigt ja beständigt halliluja mer.

2

Ständigt mer hos Jesus Wenn är honom
likt och jag stundom fattig han är alltid
rik. Alltid full av kärlek kaller vad han
sagt Alla mina bödder på sig själv han lyft.

3

Ständigt mer hos Jesus nog för varje dag
Rattlar han mig duket utav alla slag All
vad jag behöver utav fröjd och frid Her jag
hos min Jesus för var särskild tid.

4

Ständigt mer hos Jesus så är Fadrens

söd. Tills jag står därhemma härligt frihet
av nöd. Alle dagar skolen i hans omsorg
väl Her jag allt hos Jesus för båd kropp
och själ.

Nr 64.

Myran.

Min väg är lång och hinder stänger den, Och
det blir kväll förrän jag finner hem. Och
hur jag strävar, får jag ej ändå Till stacken
mer än blott ett litet strä.

2

Så tatte myran, när på dyrtäckt färd
Hans styrde hasan ut i villsam värld.
Och millioner likar, lika små De drogo ut,
som hon, att samla strä.

3.

Den färdan och den blev så lång, så lång,
Och böden togs och släpptes mången gång Och
färdan tröt, och starkt låg solen på, och
hvar och en drog hemåt med sitt strä.

4

Och millioner strä tillsammans, ack!

De ligga snart på kullen i en stack. När
millioner draga hvar sitt strä, Bli det till
slut ett jätteverk ändå

3

Så tröttna ej uppå din vandringsstig!
Vet millioner sträva jämte dig. Du jubeltig
är färre natten faller på oft vara framme
med ditt lilla strä.

Nr 65 Solskensing.

Låt oss sprida solshen, varhelst vi än gå
Såsom mörka delar, där vi vandra må
Sjyllne strölar borta utav kärlek, frihet.
För de djupast fallna gör din bästa id.

Kör: Solshen, solshen, må vi sprida solshen
Bringa himmelsk glädje var vi än gå fram
Solshen, solshen, endast ditt solshen Tale blott
i kärlek, vittna om Guds lamm.

2

Liksom Herren Jesus här vi verka må
Och förkunnar frihet för dem, som borta gå.

Willigt räcka handen åt förlorade
Och från Jesus höra, frid förläta.

3

Endast litet solsken på en mark så härd
För förvundla biden till en blomstergård.
Skingra sorgens dimma i vart människobrust
Så skall skörden mogna, kärleken bli störst.

Nöb. Shall du? shall jag.

Någon skall gå genom himlens port
Snart en dag, snart en dag
Dela den ära ej dödlig sport.
Shall du? Shall jag? :

Någon på gator av guld skall gå
Skönast syner och sköda på.
Njuta av festen, som där skall stå.
Shall du? Shall jag? :

2

Någon skall nedlägga korset nöjd
Snart en dag, snart en dag.
Mottaga frönan i himlens fröjd.

Shall du? Shall jag? :

Någon skall skida sin konung blid
Långt bortom jordens nåd och strid
Drottas hos honom i evig tid.

Shall du? Shall jag? :

3

Någon skall säga: "Lät ögon för mig
Snart en dag, snart en dag
Höra en röst: "Jag ej känner dig
Shall du? Shall jag? :

Någon skall klymma, men utan böja
Dörren är stängd, låtes mer ej öja
Någon skall sluta med oss till böja
Shall du? Shall jag? :

4

Någon skall sjunga en segersång
Snart en dag, snart en dag
Med alla prästerna hos Gud en gång.
Shall du? Shall jag? :

Någon skall möta på himlens strand
Vänner och kära ^{fröjd} jordens land. Enigt med
denne vandra hand i hand. Shall du? Shall jag? :

Blödd i Guds frälsning jag står Dömen
ej mera mig när. Rening jag har i hans sår.
Allt i min Gud jag förmår.

Kör: Jesus du är, alltid mig när
Från alla band, löser din hand.
Frid har jag fått, vila jag nått.
Liv är i sanning min lott.

Skuldig till döden jag var, När mine
synder du bar. Skulden försvann i ditt blod.
Döden du slog och uppstod.

I din uppståndelses makt. Säger jag
har som du sagt. Skäde jag segrent gör.
Allting i dig jag förmår.

O, vilken fröjd för min själ. Jesus har
blivet min del! Hår och i evighet all
Prisa hans namn jag nu skall.

Jesus min brudgum och vän
Snarest kommer igen Hämta sin
blodtagne brud Upp till vårt blottiga hos Gud.

N° 68. En främling

Det klockas på dörren, en främling vill in
"Låt upp för mig!" han hörlofullt ropar, "Min
hand blev kall i natten, och frusen min hand.
När här är fullt av döggallade droppar."

Nå, det är ingen främling, min Jesus det är,
Jag känner ju hans goda stämme, Jag öppnar,
han inträder, min frälsare kär - Det mötte han
jag aldrig förglömmer.

Han viskar nu så ljudligt till mig: "Du är
min!" Hans närhet alla skuggor fördrivar.
Han styrker mig med äppeln och rödaste vin!
Nu evigt jag hos honom förbliver.

Det är nu verkligt så, att jag evigt är hans.

Hon kallar mig: "Min syster, min duva!"
Jag äger nu hans hjärta, hans rikedom och glans;
Mig vänta båtlofsdagerne givna.

N: 69 Wid levande källan

Wid levande källan jag vilas förnöjd
Wid källan av renande blod; Där gränd i hans
kärlek jag sjunger med fröjd Och priser min
frälsare god.

Kör: Jag lever vid källan för varje minut
Av nöd är jag lycklig och säll Planterad vid vatten,
som ej rinat ut. Jag grönskar i levnadens kvell.

3

Jag lever vid källan, där mår jag så väl
Vatt allt jag där funnit förnöjd. Och icke till
källan, de största själ. Hon väller alltmör,
vad fröjd.

2

Jag lever vid källan, det vatten, hon ger
Det bliver en källa i mig Med springande

vatten, som flödar alltmör Med sällhet och
liv uti sig.

4

Jag lever vid källan för varje minut Där
är jag så lycklig och säll. Planterad vid vatten,
som ej rinat ut, Jag grönskar i levnadens kvell.

Register

- 1 Det fins ingen vän lik
2 Jag har ett hem
3 Saligt Saligt
4 Thömmu af nåd
5 Fordom sökte jag
6 Lätt öfver floden
7 Jubla se morgonen
8 Inast kändes en dag
9 Inast skall bröllofe
10 Jag är Guds sälla barn
11 Jag har en vän som älsk
12 Trött af vägen
13 Till Gittit vill jag sjunga
14 Man stöder käckt
15 Din farsismur
16 Vist dödsflodens böja
17 Bakom bergen sjunka
18 Hvar för iske i dag
19 Nu har fogeln
20 Det skall ske
21 När mitt lifsvak är
- 22 Hemåt vi vandra
23 När Herren Lions fångar
24 Jag har hört om Herrens Jesus
25 Uti gamla gyllene dagar
26 O lyft blicken upp
27 Jag mins en röst
28 Klippa du som brast
29 Lifvet så hastigt försvinn
30 I Kriste stidsmän tågen
31 Frid såsom floden
32 Lyft dig min själ
33 Jag är den ropandes röst
34 Den ropandes källa i Lehi
35 Sälla dag då profet
36 Jag vill hafva Jesus med
37 Betania du gif för honom
38 Uti ungdommens lyckliga
39 Gud vare lof det fins ett
40 Ingen lik Jesus i lust
41 Låt mig få höra om Jesus
42 Låt oss oss sjunga
43 Jag är en främling

- 44 Aftonsolen sjunka
45 Alltast i hoppfull
46 Öfver dödsfloden
47 Hur stort och skönt
48 Ungdoms sång
49 Det gyllene landet
50 Gud är trofast
51 Klara källa
52 Som förtig hjort
53 När blott kärlek in
54 Låg alltig för Jesus
55 Lågg ut lågg ut
56 O hus skönt att prisa
57 Och såg mig vad
58 Herren står där så
59 ~~Uti skola hem~~
60 När den evigt klara
61 Verka nu Herren och
62 Frön en klippa bland
63 Ständigt när hos Jesus
64 Min väg är lång och
65 Låt oss sjunga såsom
- Någon skall gå genom kinalen
Kladd i Guds hälsning jag
Det klappor på döret
Jag lever vid källan
Glada vandra i tillkom
Den bästa skolan.
Hälsningssod.

N. 71. Den bästa skolan.

1.

Gode Jesus, låt mig vara I din skola ståds
hos dig, Vårder för min själ förklar
Allt vad du har gjort för mig!

2.

Till den enda i mitt sinn. Vårda vrede, hat och kinn
Jesus vörda då därinne. Att för mig du gav ditt liv!

3.

Locker frertarna mig att fara. Efter kont beröm och pris. Lär
mig li att honom vara. Med Guds ord uppå ditt liv!

4.

Gode Jesus, lär mig vandra. Kerra stadigt på din stig. Till
en föresyn för andra. Och till välbehag för dig!

N. 72. Hjälpningsorde.

Jag älskar söndagsskolan, ty jag får
lära där, hur Jesus har mig älskat, hur
god och mild han är. Och oadit om
hans kärlek, som är min bästa vän. Det
leder mig att älska min Frälsare
igen.

Låt oss uppså.

1.

Lo oss framfång vid din dörr
O lo oss. Har han släp sin
äfte förr. O lo oss.
Det är frälsarens beklag
lista för hos dig i dag
honom oss med fröjdsmottag
O lo oss.

2.

Lyssna här har blappat på
O lo oss. Lo i honom utant
O lo oss. Det är Jesus sinne
här. Som vi hjärtfästare
och dig glömlustskogs bär.
O lo oss.

3.

För din vän och himlögäst
O lo oss. Han för dig bär.
det fest O lo oss.
Oss för oss för hans bär
Skits av sin flodens strand

Gör oss dig till himlens land
O. lit upph.

Glada vandra vi tillrammans.

70.

1.

Glada vandra vi tillrammans i vår ungdoms ljusa vår, ty oss skrämma inga faror, när Gud själv framför oss går. Och han gott oss trogna vänner, som oss älska utan tvång. Solig ligger för oss vägen, därför klingar glad vår ring!

2.

På n i våra ungdomsdagar ha vi funnit lyckans stig. Dig, Jesus, vi nu följa, och vi bedjart Herre. Dig! Gör oss trogna i vår vän-
skap. hjälpr oss att vårt bästa ge! Och om vänner också vilka, låt hos oss du trohet se!

3.

Glada vandra vi tillrammans i vår ungdomsljusa vår! Det är sol på våra stigar, det är fröjd, som ej förgår. Hand i hand framåt vi låga, brästa ifrån sorgens tvång. Solig ligger för oss vägen, därför klingar glad vår ring! G. F.